Nuncii Apoſtolici pro his diebus tantùm, pro quibus moram trahunt, procurari debent, & contra hanc conſtitutionem exactum reſtituitur duplicatum.

[l] Vide Conc. Trid. *ſeſſ.* 24. *de reform. c.* 3.
[m] præſentaliter *in Concilio.*
[n] In Lateran. Concilio ſub Alex. III. *c.* 4.
[o] ipſos.

PRocurationes [l], quæ ratione viſitationis debentur Epiſcopis, vel Archidiaconis, vel quibuslibet aliis etiam Apoſtolicæ Sedis Legatis aut Nunciis, abſque manifeſta & neceſſaria cauſa nullatenus exigantur, niſi quando perſonaliter [m] officium viſitationis impendunt; & tunc evectionum & perſonarum mediocritatem obſervent in Lateran. Concilio [n] definitam: hoc adhibito moderamine circa Legatos & Nuncios Apoſtolicæ Sedis, ut cùm oportuerit eos apud aliquem locum moram facere neceſſariam, ne locus ille propter illos [o] nimiùm aggravetur, procurationes recipiant moderatas ab aliis Eccleſiis vel perſonis, quæ nondum fuerant de ſuis procurationibus aggravatæ, ita quòd numerus procurationum, numerum dierum, quibus hujuſmodi moram fecerint, non excedat; & cùm aliqua non ſuffecerit [p] per ſeipſam, duæ vel plures conjungantur in unam.

[p] ſufficeret.

Porrò viſitationis officium exercentes non quærant quæ ſua ſunt, ſed quæ Jeſu Chriſti: prædicationi & cohortationi, correctioni & reformationi vacando, ut fructum referant, qui non perit. Qui autem contravenire tentaverit, & quod accepit reddat, & Eccleſiæ, quam taliter aggravavit, tantumdem impendat.

[q] Tiron. *al. ita:* Abbatibus de Joſaphat & Tituron. *al.* Turon.

XXIV. HONORIUS III. de Tiro. [q] & Joſaphat Abbatibus [20]. [c. an. 1224. *Romà in Galliam.*]

Eccleſia etiam Civitatenſis, tenetur procurare Epiſcopum viſitantem, quanquam ipſum nunquam procuraverit.

VEnerabili fratri noſtro Cenomanen. Epiſcopo accepimus conquerente, quòd cùm cauſa, quæ inter ipſum ex parte una, & Abbatem & Conventum de Cultura [21] ex altera ſuper procurationibus, quas ab eis petit idem Epiſcopus, noſcitur agitari, vobis fuerit ab Apoſtolica Sede commiſſa [22], dicti Abbas & Conventus ex eo fruſtrari intentionem ejuſdem Epiſcopi moliuntur, quòd eorum Monaſterium in Cenomanen. villa ſitum eſſe dignoſcitur, & ipſi procurationem hactenus non ſolverunt: [*Et infrà* α.] Diſcretioni veſtræ mandamus, quatenus niſi aliud & rationabile oſtenderint, vos eos ad exhibendum eam, ſicut jus dictaverit, compellatis.

[α *Quanquam exemptionis privilegium non oſtendant. Volentes igitur ut finis litib. imponatur.*]

¶ PITH. [20] *De Tiro & Joſaphat Abbatibus.*] *Abbatibus ſanctæ Trinitatis de Tironio*, Ordinis S. Benedicti, Carnotenſis diœceſis, *& Beatæ Mariæ de Joſaphat.*
[21] *Conventum de Cultura.*] *Sancti Petri de Cultura*, Ordinis S. Benedicti, diœceſ. Cenoman.
[22] *Ab Apoſtolica Sede commiſſa.*] V. C. addit, tam in capite quàm in membris.

XXV. GREGORIUS IX. [c. an. 1236. *Romæ.*]

Qui jure Metropolitano, vel legationis, viſitat Provinciam; in Provinciales, qui ſibi procurationes denegant, poteſt ferre ſententiam.

[r] Vide breviter hìc per Henricum Boich.

CUm nuper [r] Archiepiſcopus Beneventanus Beneventanam Provinciam viſitaret: *Et infrà.* Mandamus, quatenus cùm eundem Archiepiſcopum, ſive auctoritate propria, ſive noſtra Beneventanam Provinciam contigerit viſitare, procurationes ratione viſitationis debitas juxta facultates Eccleſiarum veſtrarum exhibeatis eidem. Alioquin ſententiam, quam ipſe ritè tulerit in rebelles, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino inviolabiliter obſervari.

XXVI. IDEM. [c. an. 1236. *Romæ.*]

Ad antiquam monetam, vel ſi non eſt in uſu, ad ejus æſtimationem ſolvendæ ſunt penſiones antiquæ.

[ſ] perſolveritis.
[t] Quando admittatur ſolutio diverſæ monetæ, cùm moneta eſt mutata. Vid. Bar. *in l. Paulus, ff. de ſolu.*

CUm Canonicis majoris Eccleſiæ, quandam ſummam pecuniæ pro penſione Eccleſiæ tuæ debitam, aliquot annis perſolveris [ſ], & iidem ſummam illam ex integro de meliori moneta exigant ſibi ſolvi: Tibi damus noſtris literis in mandatis, ut Canonicos illos ſolutione prioris pecuniæ [t], vel ſi non ſit in uſu, æſtimatione penſionis antiquæ facias manere contentos.

XXVII. IDEM. [c. an. 1236. *Romæ.*]

Propter privatum oratorium, procuratio ratione viſitationis non debetur.

[u] Pro intellectu vide Diſtinctionem quam hìc affert Henr. Boich.

AUctoritate [u] præſentium inhibemus ne quis pro eo quòd in oratoriis, quæ in grangiis veſtris habetis, interdum aliqui veſtrûm celebrant, procurationes, quæ ratione viſitationis debentur, à vobis exigere, vel extorquere præſumat.

DE CONSECRATIONE ECCLESIÆ, VEL ALTARIS.

TITULUS XL.

I. ALEXANDER III. [c. an. 1170. *Romæ.*]

Amoto altari vel lapide continente ſigillum, reconſecrabitur altare, non autem Eccleſia.

[x] *Cap. un. eod. tit. in* II. *Compil.* & præter Hoſtienſ. gloſſ. & Doctores, vide Turrecrematam *in cap. ſi motum. De conſecra. Diſt.* I.

AD hæc ſi altare [x] motum fuerit, aut lapis ille ſolummodo ſuprà poſitus, qui ſigillum continet confractus, aut etiam deminutus, debet denuò conſecrari. Propter hoc verò nequaquam reiterare ſuam conſecrationem Eccleſia conſuevit, licèt id quidam Canones innuere videantur.

II. INNOCENTIUS III. Tornacen. Epiſcopo. [c. an. 1210. *Romà in Belgium.*]

Diebus etiam non feſtis poſſunt Eccleſiæ conſecrari.

[y] *Cap.* 3. *de dedic. Eccleſ. vel altar. in* III. *Compil.*

TUa [y] Fraternitas: *Et infrà.* Inquiſitioni tuæ taliter reſpondemus, quòd in diœceſi tua licet tibi Eccleſiis dedicationem impendere, tam diebus dominicis, quàm privatis.

III. IDEM Nidroſien. [z] Epiſcopo. [c. an. 1210. *Romà in Norvegiam.*]

[z] Indroſienſi.

Habet duo dicta, & primò idem dicit quod cap. ſuprà eod. Secundum dicit, quòd *oleum non conſecratum poteſt commiſceri oleo conſecrato, & totum fit conſecratum.*

[a] *Cap.* 2. *tit. de ded. Eccleſ. in* III. *Compil.* vide Turrecrem. *in d. c. ſi motum.*

QUod [a] in dubiis: *Et infrà.* Altare verò, in quo tabula, cui conſecrationis benedictio Pontificali miniſterio adhibetur, mota vel enormiter fracta fuerit, debet non immeritò conſecrari. Nec negamus quin oleum non conſecratum conſecrato poſſit oleo commiſceri.

IV. IDEM Compoſtellano Archiepiſcopo. [c. an. 1212. *Romà in Hiſpaniam.*]

Reconciliatur Eccleſia, quæ propter homicidia & vulnera hominum ibi perpetrata, polluta eſt.

[b] *Cap.* 3. *de dedic. Eccleſ. in* III. *Compil.*
[c] Beati.
[d] *Dictio.* fieri, *deeſt in antiquis.*
[e] *al.* breviter reſpondemus.

PRopoſuiſti [b], quòd venientibus ad Eccleſiam ſancti [c] Jacobi ex diverſis regionibus peregrinis, & volentibus aliis ab aliis per contentiones & rixas altaris de nocte cuſtodiam vindicare, homicidia contingunt [d] fieri interdum, & aliquando vulnera inferuntur: [*Et infrà* α.] Fraternitati tuæ taliter reſpondemus [e], quòd manente Eccleſia & altari, ipſa reconciliari poterit per aquam cum vino & cinere benedictam.

[α *Propter quæ nos humiliter poſtulaſti, ut alio modo, quàm per conſecrationis beneficium dignaremur ipſi Eccleſiæ providere. Manente igitur Eccleſia & altari.*]

V. IDEM. [c. an. 1212. *Romæ.*]

Plura altaria ſimul in eadem Eccleſia conſecrari poſſunt, & idem in pluribus Epiſcopis.

[f] *Cap. un. de uſu & auct. pallii, in* IV. *Compil.*

CUm [f] ſis: *Et infrà.* Noveris igitur, quòd plura in Eccleſia una altaria, & plures Epiſcopos ſimul poteris conſecrare.

VI. IDEM. [c. an. 1212. *Romæ.*]

Corruente tecto parietibus illæſis, & menſâ altaris non enormiter fractâ, nec altare, nec Eccleſia conſecratur.

[g] *Cap. un. eod. tit. in* IV. *Compil.*

LIgneis [g] ædificiis Eccleſiæ veſtræ caſu conſumptis, parietibus tamen illæſis, ac menſâ principalis altaris in ſua extremitate modicam paſſâ fracturam: [*Et infrà* α.] Inquiſitioni tuæ taliter duximus reſpondendum, quòd cùm parietes in ſua integritate permanſerint, & tabula altaris mota, vel enormiter læſa non fuerit; ob cauſam prædictam nec Eccleſia, nec altare debet denuò conſecrari.

[α *Quæſiviſti per Sedem Apoſtolicam edoceri, ſi propter hoc ipſius altaris, vel etiam totius Eccleſiæ debet conſecratio innovari.*

VII. IDEM Senon. [1] Epiſcopo. [c. an. 1212. *Romà in Galliam.*]

Polluitur Eccleſia vel Cœmeterium, ſi excommunicatus in ea ſepelitur.

[h] *Cap.* I. *tit. de celeb. div. Offic. in* IV. *Compil.*
[i] contigerit.
[k] aſperſione ſolenniter aquæ, &c.

COnſuluiſti [h]: *Et infrà.* Cœmeteria, in quibus excommunicatorum corpora ſepeliri contingit [i], reconcilianda erunt aſperſione [k] aquæ ſolemniter benedictæ, ſicut in dedicationibus Eccleſiarum fieri conſuevit.

¶ PITH. [1] *Senonenſi Epiſcopo.*] *Senienſi* 2. V. C. *Servic.* Vide *lib.* 5. *de vita S. Thomæ.*

VIII. HONORIUS III. Reginæ Hungariæ. [c. an. 1222. *Romà in Hungariam.*]

Qui fecit Eccleſiam conſecrari, tenetur eam dotare. Hoc dicit; & tene mente hunc caſum.

[l] *al.* innotuerit quòd eorum, &c.

CUm ſicut ex relatione Capituli Oradien. [2] nobis [l] innotuit, eorum feceris Eccleſiam conſecrari: [*Et infrà* α.] Cùm non ſit Eccleſia, niſi de dote proviſum ei fuerit, conſecranda; eò liberaliùs ad dotandum prædictam Eccleſiam aperire manus munificentiæ tuæ debes, quòd ad hoc fortiùs, tanquam ex debito jam teneris.

[α *Profectò ſperamus quòd zelus ille qui te ad ejuſdem Eccleſiæ conſecrationem induxit, te quoque ut eidem dotem conferas, debeat animare, & quidem*]

¶ PITH. [2] *Oradien.*] Sic 2. V. C. Alter V. C. *Eradienſi.* Bonfin. 26. *Orodienſi.* ubi Belæ Regis ſepulcrum.

IX. GREGORIUS IX. Aſtoricen. Epiſcopo. [c. an. 1235. *Romà in Thraciam.*]

Eccleſia polluta per Sacerdotem ſimplicem, reconciliari non poteſt, etiamſi aqua fuerit per Epiſcopum benedicta.

[m] Vide Covarruv. *lib.* 3. *var. reſol. cap.* 20.
[n] *al.* Eccleſiæ, *& hoc agnoſcit Hoſtienſ.*
[o] *Ita Hoſtien. al.* mediocriter.

AQuâ [m] per Epiſcopum benedictâ Eccleſiam reconciliari poſſe per alium Epiſcopum non negamus, per Sacerdotes ſimplices hoc fieri de cetero prohibentes. Non obſtante conſuetudine Provinciæ [n] Bracharen. (quæ dicenda eſt potiùs corruptela) quia licèt Epiſcopus committere valeat quæ juriſdictionis exiſtunt; quæ Ordinis tamen Epiſcopalis ſunt, non poteſt inferioris gradûs Clericis demandare. Quod autem mandantibus Epiſcopis ſuper reconciliatione factum eſt hactenus per eoſdem, miſericorditer [o] toleramus.

X. IDEM eidem. [c. an. 1235. *Romà in Thraciam.*]

Eccleſia etiam non conſecrata, ſi polluitur, reconcilianda eſt.

SI Eccleſia non conſecrata cujuſcumque ſemine fuerit, aut ſanguinis effuſione polluta, aquâ protinùs exorcizatâ lavetur, ne divinæ laudis organa ſuſpendantur. Eſt tamen, quàm citiùs fieri poterit, conſecranda.

[p] Vide Conc. Trid. *ſeſſ.* 22. *in decreto de obſervandis & evitandis, &c.*

DE CELEBRATIONE [p] MISSARUM, ET SACRAMENTO EUCHARISTIÆ, ET DIVINIS OFFICIIS.

TITULUS XLI.

I. EX CONCILIO AGATHENSI. [*in Gallia.*]

Presbyter tenetur horis debitis dicere Horas Canonicas: permittitur tamen ſibi ex cauſa dicere eas uſque ad Veſperas incluſivè. Hoc dicit ſecundùm unum intellectum.

[q] *C.* 2. *tit. de ſuffragiis. in* III. *Compil.*

PRESBYTER manè [q] matutinali Officio expleto, penſum ſervitutis ſuæ, videlicet Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, Veſperámque perſolvat; ita tamen, ut horis competentibus juxta poſſibilitatem, aut à ſe, aut à Scholaribus publicè compleantur.

[r] matutinali. *al.* matutino.

Deinde peractis his, & infirmis viſitatis, ſi voluerit, exeat ad opus rurale jejunus, ut iterùm neceſſitatibus peregrinorum & hoſpitum, ſive diverſorum commeantium infirmorum, atque defunctorum ſuccurrere poſſit, uſque ad ſtatutam horam, pro temporis qualitate, Propheta dicente: Septies in die laudem dixi tibi; qui ſeptenarius numerus à nobis impletur, ſi Matutini [r], Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, Veſperæ, & Completorii tempore, noſtræ ſervitutis officia perſolvamus. nam de nocturnis vigiliis idem ipſe Propheta ait: Media nocte ſurgebam, &c. Ergo his temporibus laudes Creatori noſtro ſuper judicia juſtitiæ ſuæ referamus.

II. EX CONCILIO TRIBURIEN. [ſ] [*in Germania.*]

[ſ] Tribrien. *al.* Triburum; *ſed in Conciliis editis habetur*, in Concilio Saleguſtadienſi, *c.* 10. *& c.* 2. *tit. de ſuffrag. in* II. *Compil.*
[t] aut de ſancta, &c.
[u] mortuorum.

Propter Miſſam ſpecialem Miſſa de feria dimittenda non eſt.

QUidam Laicorum habent in conſuetudine, ut per ſingulos dies audiant Evangelium, *In principio erat Verbum*, & Miſſas peculiares, hoc eſt [t] de ſancta Trinitate, & de ſancto Michaële. Ideò ſancitum eſt in eodem Concilio, ut ulteriùs hoc non fiat, niſi ſuo tempore, & niſi aliquis velit propter reverentiam ſanctæ Trinitatis, non pro alia devotione audire. Sed ſi voluerit ut ſibi Miſſa cantetur, de eadem die Miſſas audiant pro ſalute vivorum & etiam defunctorum [u].

III. INNOCENTIUS III. Vigoren. [x] Epiſcopo. [c. an. 1212. *Romà in Angliam.*]

[x] Vvigornien.

Sufficit Sacerdoti ſemel in die celebrare: & excipit duos caſus, ſcilicet neceſſitatem, & feſtum Nativitatis.

COnſuluiſti: *Et infrà.* Reſpondemus, quòd excepto die Nativitatis Dominicæ, niſi cauſa neceſſitatis ſuadeat, ſufficit Sacerdoti ſemel in die unam Miſſam ſolummodo celebrare.

IV. IDEM Archiepiſcopo Bracharen. [c. an. 1212. *Romà in Hiſpaniam.*]

In Miſſa commemorationis, licèt dicatur propria Præfatio, non tamen dicitur hymnus Angelicus, nec Symbolum.

[y] *Cap.* 2. *eod. tit. in* III. *Compil.* B. Tho. *lib.* 4. *ſentent. diſt.* 13. *q.* I. *art.* 2. *quæſtiunculâ* 4.

COnſilium [y] noſtrum: *Et infrà.* Requiſiſti, utrùm in diebus profeſtis, in quibus ad honorem ſancti Spiritûs, beatæ Virginis, & ſanctæ Crucis Miſſam celebrari contingit, hymnus Angelicus, Symbolum, ac Præfatio propria debeat decantari: [*Et infrà* α.] Inquiſitioni tuæ taliter reſpondemus, quòd apud nos in diebus profeſtis, cùm Miſſarum ſolemnia in honorem beatæ Virginis celebrantur, neque hymnus Angelicus, neque Symbolum decantetur, licèt in Miſſa propria Præfatio decantatur, ut inter commemorationem & ſolemnitatem differentia oſtendatur: unde, *Te Deum laudamus*, regulariùs dimittirur, quàm dicatur in Laudibus matutinis.

[α *Præſertim cùm in partibus tuis in honore beatæ Virginis in Sabbatorum diebus Miſſa ſolemniter celebretur.*]

V. IDEM Clericis ſancti P. [1] Magalon. [c. an. 1212. *Romà in Gothiam Galliæ.*]

Breve eſt.

[z] *Cap.* 4. *eod. tit. in* III. *Compil.*

EX parte [z] veſtra: *Et infrà.* Poſtulationi veſtræ taliter reſpondemus, quòd ſemper Sacerdos vino perfundere debet, poſtquam totum acceperit Euchariſtiæ ſacramentum, niſi cùm eodem die aliam Miſſam debuerit celebrare; ne ſi fortè vinum perfuſionis acciperet, celebrationem aliam impediret.

¶ PITH. [1] *Sancti P.*] *ſancti Petri.*

VI. IDEM I. quondam Archiepiſcopo Lugdunen. [c. an. 1212. *Romà in Galliam.*]

Si quæ verba ſunt in Canone Miſſæ, quæ ab Evangeliſtis dicta non fuerunt, credere debemus quòd à Chriſto Apoſtoli, & ab Apoſtolis eorum ſucceſſores acceperunt, &c. Hoc uſque ad §. Quæſiviſti.

[a] *Cap.* 5. *eod. tit. in* III. *Compil.*

CUm Marthæ [a]: [*Et infrà* α.] Quæſiviſti quis formæ verborum, quam ipſe Chriſtus expreſſit, cùm in corpus & ſanguinem ſuum panem transſubſtantiavit & vinum, illud in Canone Miſſæ, quo Eccleſia utitur generalis adjecerit, quod nullus Evangeliſtarum legitur expreſſiſſe. Cùm enim in Evangelio ſic legatur: *Accipiens calicem, gratias agens benedixit, & dedit diſcipulis ſuis dicens: Bibite ex hoc omnes. hic eſt enim ſanguis meus novi Teſtamenti, qui pro vobis & pro multis effundetur, in remiſſionem peccatorum:* in Canone Miſſæ ſermo iſte videlicet, myſterium fidei, verbis ipſis interpoſitus invenitur. unde cùm non Evangeliſta Chriſtum hoc dixiſſe teſtetur [b], miraris, quòd aliquis aſſeverare tentaverit eum aliquid plus dixiſſe, quàm aliquis Evangeliſtarum aſſeveret. Verùm ſi formam ipſius Canonis inſpicias diligenter, præter hoc de quo tua fraternitas requiſivit, alia duo, videlicet, *elevatis oculis in cælum; & æterni teſtamenti*, poteris in ipſo Canone reperire, quæ in textu Evangelico non leguntur. Sanè multa tam de verbis, quàm de factis Dominicis invenimus ab Evangeliſtis omiſſa, quæ Apoſtoli ſuppleviſſe verbo, vel facto expreſſiſſe leguntur. Paulus enim in Actibus Apoſtolorum, ſic ait: Meminiſſe nos oportet verbi Domini Jeſu, qui dixit: Beatius eſt dare, quàm accipere. Hæc nullus quatuor Evangeliſtarum deſcripſit. Nullus etiam horum expreſſit quod Paulus de Chriſto ad Corinthios ſcribens ait: Viſus eſt plus quàm quingentis fratribus ſimul, deinde viſus eſt Jacobo: noviſſimè autem tanquam abortivo viſus eſt & mihi. Ipſi etiam Evangeliſtæ mutuò inter ſe ſuppleviſſe leguntur, quæ ab eorum aliquo, vel aliquibus ſunt omiſſa. unde cùm tres Evangeliſtæ poſuerunt, *Hoc eſt corpus meum*, ſolus Lucas adjecit, *quod pro vobis tradetur.* Et cùm Matthæus & Marcus dicant, *pro multis;* Lucas dicit, *pro vobis.* Matthæus autem, *in remiſſionem peccatorum*, adjunxit. Ceterùm ea, quæ adduntur in Canone Miſſæ, poſſunt ex aliis locis Evangelii comprobari Joannes enim ſuſcitationem Lazari deſcribens, Jeſum ſurſum oculos levaſſe aſſerit, & dixiſſe: *Pater, gratias ago tibi, quoniam audiſti me.* Et infrà. Si tunc igitur in cælum oculos levavit ad Patrem, cùm ad corpus exanime animam Lazari revocavit [c], probabilius eſſe videtur, quòd tunc oculos levaverit ad Patrem in cælum, cùm panem & vinum in corpus & ſanguinem proprium commutavit. Ceterùm, ſicut ſuperiùs eſt expreſſum, cùm in textu Evangelico, *novi Teſtamenti*, ponatur, hìc interponitur, *& æterni:* nam vetus Teſtamentum, quod hircorum & vitulorum fuit ſanguine dedicatum, temporalia promittebat: Novum autem, quod eſt Chriſti ſanguine conſecratum, promittit æterna: & ideò Teſtamentum illud fuit vetus & tranſitorium: hoc autem novum eſt & æternum. vel ut utamur alia ratione: unde novum, id eſt ultimum eſſe deſcribitur; inde æternum, id eſt perpetuum comprobatur [d]. noviſſimum etenim hominis teſtamentum immobile perſeverat, quia teſtatoris obitu confirmatur, juxta quod Apoſtolus teſtamentum in morte aſſerit confirmatum: alioquin non valet dum vixerit qui teſtatur. Præterea non ſolùm ſcriptura, ſed etiam promiſſio dicitur teſtamentum, juxta quod Apoſtolus ipſe ſcribit: Ideò novi teſtamenti mediator eſt, ut repromiſſionem accipiant qui vocati ſunt hæreditatis æternæ. Sic ergo intelligi debet quod in ipſo Canone reperitur: *Hic eſt enim ſanguis meus novi & æterni Teſtamenti*, id eſt novæ ac æternæ promiſſionis, ſcilicet confirmator, ſicut Dominus repromittit: *Qui manducat*, inquiens, *carnem meam, & ſanguinem meum bibit, habet vitam æternam.* Ex eo autem verbo, de quo movit tua Fraternitas quæſtionem, videlicet myſterium fidei, munimentum erroris quidam trahere putaverunt, dicentes in ſacramento altaris non eſſe corporis Chriſti, & ſanguinis veritatem, ſed imaginem [e] tantùm & ſpeciem & figuram; pro eo quòd Scriptura innterdum commemorat, id quod in altari ſuſcipitur, eſſe ſacramentum & myſterium & exemplum. Sed tales ex eo laqueum erroris incurrunt, quòd nec auctoritates Scripturæ convenienter intelligunt, nec Sacramenta Dei ſuſcipiunt reverenter. ſi enim quaſi figura eſt Sacramentum altaris, veritas eſſe negatur: ergo nec mors nec reſurrectio Chriſti, cùm figura ſit, veritas eſt credenda. ſiquidem mortem & reſurrectionem Chriſti ſimilitudinem & imaginem eſſe Apoſtolus manifeſtat: Chriſtus, inquiens, mortuus eſt pro delictis noſtris, & reſurrexit propter juſtificationem noſtram. Apoſtolorum etiam Princeps Petrus ſic in Epiſtola ſua ſcribit:

Matth. 26.
[b] teſtatur.
Act. 20.
I. *Cor.* 15.
Luc. 22. *Matth.* 26. *Marc.* 14.
Joan. 11.
[c] revocabat.
Eſa. 1.
[d] approbatur.
Hebr. 9.
Hebr. 12.
[e] Hunc errorem noviſſimè condemnavit Concil. Trid. *ſeſſ.* 13. *de ſanctiſſ. Euchar. Sacr. c.* 1. & *Can.* 1. vide B. Tho. 3. *part. q.* 75. *art.* 2.